

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν
Παιρᾶτῶ καὶ Γερανίου, ἀριθ. 30.

N. E. MANITAKΗΣ

Διευθυντής

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛ. ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἔτησίᾳ δρ. Ν. 8.	Δόρυς Βύρων, ὑπὸ Κ. Γ. Ξένου (εἰκὼν)—Αἱ Ῥωσίδες Παρθένοι ἢ σκηναὶ τῶν Μηδενιστῶν (συνέχεια). — Ἀπογραφικὰ (συνέχεια). — Ἡ ψευδὴς καρδία, ποίημα, ὑπὸ Κλεάνθου; Παπάζογλου.—Ποιήματα. — Γρίφος (εἰκὼν).	Ἐν Ἀθήναις λεπτά 10.
» » ἔξαμ. » » 5.		» ταῖς ἐπαρχίαις .. » 15.
» ταῖς ἐπαρχ. ἔτησίᾳ » » 10.		» τῶ ἐξωτερικῶν ... » 25.
» » ἔξαμ. » » 6.		
» τῶ ἐξωτερ. ἔτησίᾳ φρ. 15.		Φύλλα προηγούμενα » 50

Β. Μανιτάκης

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ

(Σκιαγραπία)

I

Εἶχεν ἀνατεῖλει ἡ εἰκοστὴ τετάρτη Δεκεμβρίου τοῦ 1823.

Ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Μεσολογγίου, τῆς ἡρώδους ταύτης πόλεως, ἦτις ἐμελλε μετ' ὀλίγον νὰ παραδῶσθαι ἐκ τὴν ὀλοκκύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας, δὲν ἀντηχοῦσι τὴν ποιεῖν ταύτην τὰ πυροβόλα, ἀλλὰ φαιδριῶς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς καὶ θριάμβου οἱ συστρατιῶται τοῦ Μάρκου Βότσαρη καταβαίνουν εἰς τὸν αἰγιαλὸν νὰ ὑποδεχθῶσι τὸν ἀναμενόμενον σωτήρα.

Προηγούνται οἱ ἀρχιερεῖς φέροντες τὰ χρυσὰ τῶν ἀμφια, οἱ ὀπλαρχηγοὶ μὲ τὰς στιλιθούσας πανοπλίας τῶν καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἔχοντες τὸν ἀρχηγὸν Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον. Ὅπισθεν ἀκολουθεῖ ὁ λαὸς καὶ αἱ γυναῖκες. Εἰς τὰ πρόσωπα πάντων εἶναι ἐξωγραφισμένη ἡ ἐλπίς καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἀτενίζουσιν ἐν ἀγωνίᾳ εἰς τὴν θάλασσαν ἀναμένοντες νὰ ἴδωσι τὸ πλοῖον, τὸ ὅποιον φέρει τὸν αἰοιδὸν τῆς Ἀλβιῶνος, τὸν φιλέλληνα λόρδον.

Μετ' ὀλίγον τὰ πυροβόλα ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων καὶ τῶν πλοίων ἤρχισαν νὰ κροτῶσι καὶ μία φωνὴ ἤκούετο χαρμόσυνος ἀνὰ τὴν πόλιν — Ὁ Βύρων ! Ἐρθασεν ὁ Βύρων

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀπεβιβάζετε ἐπὶ τῆς ἀκτῆς καὶ εἰσῆρχετο ἐπευφημούμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ εἰς τὰ καπνίζοντα τεῖχη τοῦ Μεσολογγίου ὁ λόρδος Βύρων, ἔτοιμος νὰ προσφέρῃ ἐκυτὸν θυσίαν ὑπὲρ τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος καὶ ν' ἀνταλλάξῃ τὸν τίτλον τῆς εὐγενείας, τοῦ ποιητοῦ τῆς δάφνης, μὲ τοῦ μάρτυρος τὸ στέμμα.

II

Ἦτο ἡ χρυσὴ ἐκείνη ἐποχὴ, καθ' ἣν τὰ δεινὰ καὶ ἡ ἐξέγερσις τῆς Ἑλλάδος, εἶχον συγκινήσει εὐγενεῖς τινὰς καρδίας ἐν τῇ ἐσπερίᾳ καὶ ἐνῶ ἤρχοντο ν' ἀποθάνωσιν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας ὁ Σάντα-Ρόζας καὶ ὁ Φαβιέρος, ἄλλοι φιλέλληνες ἱεροφάνται τῶν Μουσῶν ἠγωνίζοντο διὰ τοῦ καλάμου τῶν νὰ ἐμφυσήσωσι τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν εἰς τὴν ψυχρὰν διπλωματίαν, ἦτις κατεῖχετο ἀκόμη ὑπὸ τῶν προλήψεων τοῦ παρελθόντος. Οἱ ἄνδρες οὗτοι ἦσαν ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ καὶ ὁ Βερανζέρος, ὁ Κασμιρ Delavigne καὶ ὁ Βιλλεμαίν, ἐποιητῆς τοῦ *Ρεῖαιου* καὶ *Ἀταλά*, ὁ γλυκὺς Σατωβριάν. Τότε συνέστη καὶ ἐν τῇ γηραιᾷ Ἀγγλίᾳ τὸ πρῶτον φιλελληνικὸν Κομητάτον καὶ ἀπεσταλμένος τῆς ἐταιρίας κατήρχετο εἰς Ἑλλάδα, ὅπως ἐξετάσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου καὶ

ἐνθαρρύνῃ τοὺς μαχητὰς εἰς τὸν ἀνισὸν ἀγῶνα, τὸν ὅποιον εἶχον ἀναλάβει εἰς ἑαυτοῦ καὶ τὸν θεὸν ἐμπιστευθέντες τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος τῶν.

Ὁ ἀπεσταλμένος ἐκεῖνος καταβίβων συνήντησε τὸν Βύρωνα ἐν Γενούῃ. ἤρχετο νὰ κατηχήσῃ αὐτόν, ἀλλ' ὁ Βύρων εἶχε προλάβει τὸν Βλακίερ καὶ εἶχεν ἤδη ἀποφασίσει νὰ καταβῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ ὄνομα τοῦ Βύρωνος ἦτο τότε γνωστὸν ἐν Ἀγγλίᾳ. Εἶχε συμπληρώσει τὸ ποιητικὸν αὐτοῦ στάδιον, εἶχε δρέψῃ τὰς ποιητικὰς του δάφνας ὁμοῦ μετὰ τῶν πικριῶν καὶ ἤρχετο ἤδη ν' ἀποθάνῃ τὸν θάνατον τοῦ στρατιώτου.

Ὁ Γεώργιος Γόρδων Νόελ Βύρων ἐγεννήθη ἐν Λονδίῳ τὴν 22 Ἰανουαρίου τοῦ 1788. Ὁρφανὸς ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐστερημένος προστασίας διήγαγε μετὰ τῆς μητρὸς του τὰ πρῶτα αὐτοῦ ἔτη ἐν Σκωτίᾳ καὶ εἰς τὴν ἀγγίαν καὶ ποιητικὴν ἐκείνην φύσιν ὀφείλει τὰς πρώτας αὐτοῦ ἐμπνεύσεις, εἰς τὸν παιδικὸν ἐκείνον ἔρωτα μετὰ τῆς ὀκταετοῦς Μαρίας τοῦ πρώτου τῆς καρδίας του παλμοῦς.

Τὸ 1798 ἀποθανόντος τοῦ θεοῦ του Ἐδουάρδου ὁ Βύρων δεκαετῆς ἐκληρονόμησε τὸν τίτλον τοῦ λόρδου καὶ τὸ ἐν Nevvstead ἔρημον μεγάρον του, ὅπου εἰς ἐσώζετο μόνον σκίμπος, ἐφ' οὗ καθημένη ἡ χήρα τοῦ Ἰωάννου Βύρωνος ἐθλίβε κλαίονσα εἰς τὰς ἀγκάλας τὸ ὄρφανόν της.

Ἐν ἔτος μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Λονδίνον καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μικρὸν σχολεῖον τοῦ Δούλβιτς καὶ εἶτα εἰς τὴν περιλάλητον σχολὴν τοῦ Χαρρόου, τὸ παιδαγωγεῖον τοῦτο τῆς Ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας, ὅθεν ἐξῆλθε μὲ ὀλίγα λατινικὰ καὶ Ἑλληνικὰ διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὰ σπουδὰς του εἰς τὸ πνευματικὸν τῆς Κανταβρυίας.

Τὰ πρῶτα τῆς μαγικῆς του λύρας μνηρισμάτα ἦσαν αἱ *Ὀραι τῆς σχολῆς* ἐκδοθεῖσαι τὸ 1803. Ἀλλ' αὐστηρὰ καὶ ἀδίκως κριτικὴ ἐν τῇ *Ἐπιθεωρήσει τοῦ Ἐδιμβούργου* ἀντὶ ἐπαίνων καὶ ἐγκαρδιώσεως ὑπεδέχθη τὰς πρώτας αὐτοῦ ποιήσεις καὶ ὁ Βύρων ἠναγκάσθη νὰ ἀπευθίνη πρὸς τοὺς ἐπικριτὰς του τὴν πικρὰν ἐκείνην ἀτύραν *οἱ Βάρδοι τῆς Ἀγγλίας καὶ οἱ τῆς Σκωτίας κριτικοὶ*, ἦτις ἐδημοσιεύθη τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν, καθ' ἣν συμπληρώσας τὸ εικοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του εἰσῆρχετο εἰς τὴν Βουλὴν τῶν λόρδων ἵνα δώσῃ τὸν νενομισμένον ὄρκον.

Ἀλλ' ἡ μελαγχολία εἶχεν ἤδη καταλάβει τὴν εὐαίσθητον τοῦ ποιητοῦ καρδίαν, ἡ Ἀλβιῶν ἦτο δι' αὐτὸν πλῆξις καὶ ἀπεφάσισε νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν ἡπειρον. Ἐπεσκέφθη τὴν Ἰσπανίαν καὶ

Ἰταλίαν πρῶτον, ἔπειτα διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἀνήλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, διέδραμε τὴν Στερεὰν καὶ Πελοπόννησον καὶ ἦλθε νὰ διαχειμάσῃ εἰς Ἀθήνας.

Ἐδῶ ἐγνώρισε τὴν Ὀθρεσίαν Μακροῦ εἰς ἣν ἀπηύθυνε τοὺς ὠραίους ἐκείνους στίχους.

Κόρη τῶν Ἀθηνῶν σ' ἀρίω
ὅπου ἐκάστην στροφὴν ἐκλείον ὡς ἐπώδῳ· αἱ ἑλληνικαὶ λέξεις·

Ζωὴ μου σὰς ἀγαπῶ.

Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές

K. Γ. ΞΕΝΟΣ

ΑΙ ΡΩΣΣΙΔΕΣ ΠΑΡΘΕΝΟΙ*

Η ΣΚΗΝΑΙ ΤΩΝ ΜΗΔΕΝΙΣΤΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΚΥΑΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

— Συγχωρήσατέ μοι Βάνδα Πετρεῖθνα, εἶπεν ὁ Στάκελβεργ, ἐὰν ἔλαθον τὴν τόλμην νὰ παρουσιασθῶ πρὸς ὑμᾶς, ἀπόντος τοῦ πατρὸς σας· ἦτον ὁμως ἀνάγκη νὰ ἔλθω, ἵνα ζητήσω παρ' ὑμῶν ἐνδισφερούσαν τινα πληροφορίαν πρὶν ἢ ἀποδεχθῶ τὴν ἐντολήν, δι' ἧς μ' ἐτίμησεν ὁ αὐτοκράτωρ.

— Τοῦ νὰ ἐνεργήσητε δηλαδὴ ἀνακρίσεις ἐπὶ τῷ κοινωνιστικῷ κινήματι εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ρωσσίαν;

— Κυρίως εἰς τὰ διαμερίσματα τοῦ Κιέβου, τῆς Ὀδησοῦ, τοῦ Ἐκατερισλάβ, τῆς Χερσῶνος καὶ τοῦ Χάλκωφ. Εἶνε, βλέπετε, ὑψίστη ἐμπιστοσύνη τοῦτο, καὶ δὲν θέλω ν' ἀποδειχθῶ ἀνάξιος αὐτῆς δι' ἀνεπιτυχούς τινος διεξαγωγῆς τῆς ἐν λόγῳ ἐντολῆς. Δὲν θέλω ν' ἀποδεχθῶ αὐτὴν χωρὶς νὰ γνωρίζω ὀλίγον τὰς πνευματικὰς διαθέσεις τῶν τόπων, εἰς οὓς ἀποστέλλομαι.

— Ἐὰν σὰς ἐννοῶ καλῶς, ἐπανέλαβεν ἡ Βάνδα, ἠθέλατε νὰ ἦσθε βέβαιος ὅτι θὰ εὑρητε ἀφορμὴν νὰ ἀποδείξητε τὴν ἱκανότητά σας.

Ὁ πρίγκηψ προσέκλινε, ἐνῶ ταῦτο χρόνως διέστειλε τὰ χεῖλη του μειδιάματα μετριοφροσύνης.

— Ἐν ἄλλοις, λόγοις, ἤθελον νὰ ἤμαί βέβαιος ὅτι δὲν θὰ κάμω ἀνωφελὲς ταξιδίον· Ἀφοῦ ἅπαξ μοι ἐνεπιστεύθησαν μίαν τοιαυτὴν ἐντολήν...

— Πρέπει, τὸν διέκοψεν ἡ Βάνδα,

1) Συνέχεια τῆς προηγούμενου ἀριθ. 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37 38 καὶ 39.

νά εύρητε τὸν τρόπον ὥστε νὰ ἐπέλθῃ ἀποτέλεσμα, ὅπερ νὰ σᾶς τιμῆσῃ.

— Νομίζω ὅτι διακρίνω εἰς τοὺς λόγους σας τί τὸ εἰρωνικόν.

— Προσπαθῶ νὰ σᾶς ἐννοήσω· ἰδοὺ τὸ πᾶν, ἀντίπερὶν ἢ Βάνδα μετὰ προσποιημένης εἰλικρινείας.

Ὁ πρίγκηψ ἐπανέλαβε :

— Ἦκουσα νὰ ῥημιλώσι κολακευτικώτατα ὑπὲρ ὑμῶν, Βάνδα Πετρόβνα, νὰ σᾶς ἐκθειάζωσιν· ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀνεπτυγμένην ὑμῶν διάνοιαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν δξύνουαν ὑμῶν, διὰ τὴν ὑπάτην ἠθικὴν διάπλασιν καὶ τὸν ἀξιοθαύμαστον ἐν γένει καὶ ἐνεργητικὸν χαρακτῆρα σας.

— Ἐχω τινὰς φίλους οἵτινες μεγεθύνουν τὴν ἀξίαν μου· ὁ πλοῦτος, ἀφ' ἑτέρου, τοῦ πατρός μου, καὶ ὁ τίτλος μου ὡς πριγκηπίσσης συντελοῦν πολὺ εἰς τὸ νὰ αὐξάνῃ τὸ γόητρον τῆς ρήμης μου.

Ἀπόδειξις ὅμως ὅτι κέκτισθε πραγματικὴν ἀξίαν, εἶνε ὅτι δὲν ὑστερεῖσθε καὶ ἐχθρῶν καὶ κατηγορῶν.

— Ἰδοὺ ὅ,τι ἐλάχιστα πάντων μ' ἐνδιαφέρει.

— Μοὶ φαίνεσθε ὀλίγον ὑψηλόφρων.

— Πράγματι.

— Ἄλλ' ἢ ὑψηλοφροσύνη μοὶ φαίνεται προτέρημα μᾶλλον ἢ ἐλάττωμα· ἢ ἢ ὑψηλοφροσύνη εἶνε συνέπεια ἀξίας. Ἀγαπῶ τὰς ὑψηλόφρονας γυναῖκας, ἀγαπῶ τὰς δυσκολίας ἐν τῷ ἔρωτι, ἐν τῷ

— Νομίζω ὅτι ἀπομακρυνόμεθα ὀλίγον τοῦ προκειμένου, εἶπεν ἢ Βάνδα μετὰ μειδιάματος ἔρωτοτρόπου.

— Καὶ εἶνε δυνατόν νὰ μὴ γάνη τις τὴν σεβρὰν τοῦ λόγου του, ὅταν ῥημιλεῖτε περὶ τινῶν ἐκ τῶν ἰδεῶν σας, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς εἶπω καὶ ἐγὼ τινὰς τῶν ἐμῶν.

Δὲν ἀρέσκομαι διόλου βλέπουσα ὑπεισδύσασαν καὶ ἐν Ῥωσσίᾳ συνείθειαν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Γάλλοις, τοῦ νὰ μὴ ἀπευθύνωσιν εἰς τὰς γυναῖκας ἢ μόνον χαριεντισμοὺς καὶ κολακείας, ὡσανεὶ τὰς ἔκρινον ἀναξίας νὰ συζητῶσι καὶ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

— Καλὰ λοιπόν· ἔστω! ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν σοσιαλισμὸν καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι, μακρὰν τοῦ νὰ σᾶς θεωρήσω ὡς πλαγγῶνα περὶ ματαιότητος ἀσχολουμένων, ἀναμένω τούναντίον παρ' ὑμῶν ὁδηγίας σπουδαίας ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἐνδιαφέροντος ζητήματος, ὅπερ με ὁδήγησεν ἐνταῦθα. Λέγουσι περὶ ὑμῶν ὅτι εἰσθε ὀλίγον κοινωνιστῆς· νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι δὲν τὸ πιστεύω.

— Πράγματι· ὅταν τις εἶνε πριγκηπίστα καὶ ἀπολαύει ἐξαιρετικῶν παρὰ τῆ κοινωνία τιμῶν

— Λέγουσιν ἐν τούτοις ὅτι τὸ κίνημα τοῦτο συμμερίζονται πολλοὶ νέοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἀνήκοντες εἰς τὴν εὐγενῆ τάξιν.

— Λέγουσι, μάλιστα· ἀλλὰ κατ' ἐμὲ οἱ τοιοῦτοι εὐγενεῖς θὰ ἦνε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον κατεστραμμένοι ἢ διατελοῦντες ὑπὸ τὴν δυσμένειαν τῆς αὐλῆς.

— Ὑπάρχουν ἐν τούτοις καὶ ἄλλοι... αὐτοὶ οἱ Σλαῦοι εἰσὶ τόσῳ ἑλαφροί, τόσῳ ἐνθουσιώδεις! Καὶ ὑμεῖς, Βασιλεῖς Ἀντινόβοιτες, δὲν εἰσθε ἐνθουσιώδεις;

— Ὁ ἐνθουσιασμὸς εἶνε τι καλόν· οὐδὲν γεννητὸν, οὐδὲν εὐγενές, οὐδὲν μέγα διαπράττεται ὅταν λείπῃ ὁ ἐνθουσιασμὸς.

— Σᾶς διαβεβαίω, Βάνδα Πετρόβνα, ὅτι εἶμαι ἠνθρωπος πρακτικώτατος, θετικώτατος.

— Ἄλλ' ἀναμένω ἀκόμη τὰς ἐρωτήσεις σας περὶ τῶν διαθέσεων τῶν κατωίκων τῶν μεσημβρινῶν ἐπαρχιῶν, διέκοψεν εἰπούσα ἢ Βάνδα.

— Σᾶς ὑπακούω. Αἱ γινῶμαι εἰσὶ διηρημένοι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ κοινωνισμοῦ. Τινὲς λέγουσιν ὅτι καθ' ἑκάστην ποιεῖ ἐκπληκτικὰς προόδους· ἄλλοι ἀρνοῦνται ἀπολύτως τὰς προόδους ταύτας καὶ ὑπολογίζουσιν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ κοινωνιστῶν εἶνε λίαν περιωρισμένος, ὅτι τὸ ἀπονενομημένον τοῦτο κόμμα δὲν συνίσταται ἢ ἀπὸ τινῶν τρελλοῦς ταραχοποιούς, οἵτινες ἐνεργοῦσι μέγαν θόρυβον ἢ ἀπατῶσι τὸν κόσμον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν. Καθ' ὑμᾶς τὸ κόμμα τοῦτο εἶνε ἐπικίνδυνον, ναὶ ἢ ὄχι εἰς τὴν κοινωνικὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν; Ὁ μὲν προσφέρετε μεγίστην ὑπερσίαν ἀλόγουςά μοι τὴν γνώμην τοῦ πρίγκηπος.

— Ὡ! ὁ πατήρ μου, εἶπεν ἢ Βάνδα γελῶσα, βλέπει παντρχοῦ κοινωνιστᾶς. Δὲν ἤθελον ἐκπλαγῆ, ἐν παραδείγματι, ἐάν τὸν ἐβλεπον τὴν νύκτα παρατηροῦντα ὑπὸ τὴν κλίνην του, πρὶν ἢ κοιμηθῆ ἐν ἀνακαλύψῃ κἀνένα κοινωνιστῆν. Εἰς τὸν πατέρα μου αὐτὸ πλεόν τῷ ἔγεινε μανία. Οὐδὲ νὰ προσφέρῃ τὴν λέξιν κἀν δὲν δύναται χεῖρις νὰ φρικιάσῃ ὅλος. Καὶ νομίζω μάλιστα, ὅτι ἢ ἐντολὴ δι' ἧς ἐπεφορτίσθητε εἶνε ἀποτέλεσμα τῶν παρὰ τῷ ὑπουργῷ παραστάσεων τοῦ πατρός μου.

— Καὶ ὑμεῖς; ἤθελον ν' ἀκούσω καὶ τὴν γνώμην σας.

— Κάλλιστα! Ἰδοὺ αὐτή. Ὑπάρχουσι κοινωνισταί, ὑφίστανται· ἀλλ' ἐάν ἀνακαλύψετε, καθ' ὑπόθεσιν, ἐν Ὀδησσῷ εἰκόσι, ἔρευνῶντες μετὰ πλείονος ἐπιστάσεως θὰ ἀνακαλύψετε ἐν Κιέβῳ τριάκοντα, καὶ εἰς ἄπασαν τὴν μεσημβρινὴν Ῥωσσίαν ἰκανοὺς ἐστὶ· ἴσως ἐν ὅλῳ ἑκατόν· αὐτὸ ἐν συνόψει φρονῶ.

— Ἐκατόν ἐνεργούς· προπαγανδιστᾶς δὲν τὸ ἀρνοῦμαι· ἀλλὰ μήπως εἶνε μόνον αὐτοί; οἱ προσήλυτοι, οἱ νεόφυτοι, μοὶ φαίνεται ὅτι θὰ ὦσι πολυάριθμοι.

— Ἐάν ὑπάρχωσι, τί μέτρα θὰ λάβητε διὰ νὰ τοὺς ἀνακαλύψετε; ὁ ῥωσικὸς λαός, κατὰ τὸ φαινόμενον ἠλίθιος εἶνε δξυδερκέστατος, πονηρότατος, δολιώτατος, πανουργότατος καὶ εἰς ἄκρον δύσπιστος· καὶ φρονῶ δυσκολώτατον νὰ σᾶς ἐμπιστευθῆ καὶ ἀφήσῃ ἑαυτὸν ἀέμμονον νὰ διαγνώσῃτε τὸ βάθος τῶν σκέψεῶν του.

— Τότε με ἀναγκάζεται νὰ καταθέσω τὴν ἐντολὴν ταύτην.

— Ποσῶς! Ἄπ' ἐναντίας, αἱ δυσκολίαι ἴσα ἴσα αὐταί· θὰ περιάψωσιν ὑμῖν μεγάλην δόξαν. Ὅλαι αὐταὶ αἱ ἀνακρίσεις, αἱ διοικητικαὶ ἐκθέσεις δὲν χρησιμεύουσιν ἀπολύτως εἰς οὐδέν· μόνον ὠφελοῦσιν ἐκείνους οἵτινες τὰς ἐνεργῶσι. Πιθανὸν ὅμως καὶ νὰ ὦσι πολυαριθμότεροι οἱ κοινωνισταί, παρ' ὅσον φαντάζομαι καὶ τότε ἢ ἀνάκρισις σας δὲν θ' ἀποβῆ πάντῃ ἀλυσιτελής.

Ἐνῷ ὠμίλει οὕτω ἢ Βάνδα, ὁ Στάκελβεργ τιν παρητήρει προσεκτικώτατα, καὶ τῷ ἐβάνη λαλοῦσα εἰλικρινέστατα. Ἐνόμισεν ἐν τούτοις καθήκον του νὰ ἐπεκτείνῃ ἀπωτέρω ἔτι τὰς ἐρεῦνας του.

— Πῶς ἤθελε σᾶς φανῆ ἐάν σᾶς ἠρώτων ἂν θέλετε νὰ γίνητε ἐπίκουρός μου εἰς τὰς ἀναζητήσεις μου;

— Ὡ! θὰ σᾶς ἔλεγον ὅτι δέχομαι μετὰ τῆς μεγαλητέρας ἀποφασιστικότητος. Ἐάν θάναμαι νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος, καὶ νὰ παράσχω οὕτω μίαν ἐξοδούλειαν εἰς τὴν πατρίδα μου, θὰ παρέλειπον ἐν καθήκον ἐάν ἠρνούμην νὰ σᾶς βοηθήσω εἰς τὸ ν' ἀνακαλύψετε ἐάν ὑφίστανται αἱ φρικαλεὰ αὐταὶ συνωμοσίαι, αἵτινες ἀπειλοῦσι τὴν ἡσυχίαν τῆς αυτοκράτορας. Οἰκτιρῶ τοὺς ἀνατροπείας τοὺς δυστυχεῖς τούτους, ὅλους αὐτοὺς τοὺς τρελλοὺς— καὶ ἂν δὲν ἦνε τρελλοί, τοὺς ἐγκληματίας—οἵτινες ποθῶσι τὴν ἀνατροπὴν τῶν καθεστώτων καὶ τὴν ἀναρχίαν. Ἐπειδὴ λοιπὸν γνωρίζω ὅτι ὀφείλομεν νὰ σεβώμεθα τοὺς νόμους τῆς πατρίδος μας, ἔτι μᾶλλον ἐπιθυμῶ νὰ γίνω βοηθός σας εἰς τὴν εὐγενῆ ἀποστολὴν τὴν ὁποίαν μέλλετε νὰ ἀποδεχθῆτε· δὲν ἔχει οὕτω; Ἐάν ὅμως· πάλιν κατὰ τύχην συμβῆ νὰ μὴ ὑπάρχωσι κοινωνισταί, ὀφείλομεν καὶ πάλιν ν' ἀνακαλύψωμεν τοιοῦτους· καὶ ἐν ἀνάγκῃ τέλος νὰ ἐνοχοποιήσωμέν τινὰς ὡς τοιοῦτους. Ἦκουσα νὰ λέγωσιν ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν ἀνακρίσεων οὕτως ἐνεργοῦνται.

Τώρα πλεόν, ὁ Βασίλειος ἤκουε καὶ ἔβλεπε τὴν Βάνδαν μετὰ βεβαίας ἀνησυχίας. Εἰρωνεύετο ἄρα γε; ὠμίλει

σπουδαίως; Αί δονήσεις τοῦ ἤχου τῆς φωνῆς τῆς τῷ ἐφαίνοντο δριμύται καὶ εἰρωνικαί. Ὑπεκρίνετο; Ἀμφέβαλλεν ἄρα περὶ τῆς ἀληθοῦς αἰτίας τῆς ἐπισκέψεώς του;

Ἐκκοίσθη. Ἦγνόει τί νὰ συμπεράνη.

Ἐάν ἦτο κοινωμιστής, ὡς τὸν ἐπεφόρτισεν ὁ Τρεπὼφ ν' ἀνακαλύψῃ ὥφειλε νὰ ἦνε ἐπιφυλακτικώτερα. Ἐξ ἄλλου ἢ εὐχέρεια μεθ' ἧς ἀπεκρίνετο, ὁ ἐπιχαρὶς τόνος δι' οὗ ἐχρωμάτιζε τὴν δμιλίαν τῆς, τὸν ἕκαμον νὰ διατάξῃ: Ὅχι μία ἀληθῆς κοινωμιστής δὲν θὰ ὠμίλει οὕτω ἀπέναντι ἐνὸς μέλλοντος πράκτορος τοῦ τρίτου τμήματος.

Ματεχειρίσθη νέαν τακτικὴν.

— Δὲν ἐχθαίρω τοὺς σοσιαλιστάς τόσον, ὅσον πιθανὸν νὰ πιστεύητε. Εἰμὴ φιλελεύθερος, φιλελευθερώτατος, καὶ τόσον, ὅσον πιθανὸν οὐδ' ὑμεῖς αὐτή.

— Καὶ τίς σὰς εἶπεν ὅτι εἶμαι; ἠρώτησεν ἡ Βάνδα μετὰ προσπεποιημένης ἐκπλήξεως.

— Ἡ κοινὴ γνώμη.

— Τὸ κοινὸν λοιπὸν ἀσχολεῖται πολὺ δι' ἐμέ;

— Δύναται τις νὰ πύσῃ ἀσχολούμενος περὶ ὑμῶν, ἀφοῦ ἀπαξ σὰς ἴδῃ;

— Μὲ σκώπτετε, κύριε ἀνκκριτά. Ἐάν ἐξακολουθήσητε νὰ με κολακίζετε τοιαυτοτρόπως δὲν θὰ γίνω ἐπίκουρος συνεργάτης σας ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῆς ἐμπειστειμένης ὑμῖν ἐντολῆς.

— Μάλιστα! εἶμαι κατὰ βῆθος φιλελεύθερος, ἐπονέλαθεν ὁ πρίγκηψ Βασίλειος; ἡ ἐμπιστοσύνη δὲ ἦν μοι ἐμπνέετε εἶνε τοσαύτη, ὥστε θὰ σὰς εἰπῶ ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Ὅ ἀποδεχθῶ τὴν ἐντολὴν ταύτην διὰ νὰ ὑπηρετήσω τὸ φιλελεύθερον κόμμα, συντελών διὰ τῶν ἐνεργειῶν μου εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς σοβαρότητος τοῦ ἐκ τοῦ κινήματος τούτου κινδύνου, χωρὶς — ἐνοεῖται — νὰ προδώσω καὶ φέρω εἰς κίνδυνον τὸν αὐτοκράτορα.

— Ἄ! μὲν ἄ!... Ἄλλ' ἄς ἴδωμεν πῶς θὰ ὑπηρετήσητε τὸ φιλελεύθερον κόμμα;

— Ἀκούσατε! Δὲν ἐφθασε μέχρι τῶν ὤτων ὑμῶν διάδοσις τις περὶ τοιχοκολληθέντων τινῶν προγραμμάτων ἐν πλήρει ἡμέρᾳ, ἐπανελάθεν ὁ Στάκελβεργ, καὶ περὶ τίνος περιωνύμου ἐρυθρᾶς ἐπιστολῆς, ῥιφθείσης τὴν πρωτὴν εἰς τὴν ἀμνξάν τοῦ αὐτοκράτορος;

— Τοιχοκολλημένα προγράμματα; ἐρυθρὰ ἐπιστολή;

— Ναι, περὶ ὧν ὀμιλοῦσι πάντες σήμερον.

— Ὅχι τῇ ἀληθείᾳ, ἀπεκρίθη ἡ Βάνδα μετὰ τόνου πληρεσάτης ἀγνοίας. Καὶ τί λέγουν τὰ προγράμματα αὐτὰ καὶ ἡ ἐπιστολή;

— Δὲν γνωρίζω ἐπακριδῶς φαίνε-

ται ὁμῶς ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐστενοχώρησε ζωηρῶς τὸν αὐτοκράτορα. Σήμερον τὴν πρωτὴν μάλιστα, ἔσχε θυροβωδεδεσάτην καὶ ὀργίλην μετὰ τοῦ Γκορτζακῶφ συνδιάλεξιν, ὅστις προεβῆ μέχρι τοῦ ν' ἀπειλήσῃ τὸν αὐτοκράτορα διὰ τῆς παραιτήσεώς του, ὅτις παρ' ὀλίγον νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ.

Καὶ λέγων ταῦτα, ὁ Στάκελβεργ παρετήρει προσεκτικώτατα τὴν πριγκήπισσαν. Ἄλλ' ἡ Βάνδα εἶχεν ἐνοήσῃ πλέον ἤδη τὴν παγίδα του καὶ προσφυλάσσετο.

— Καλὲ τί μὲ λέγετε! Αὐτὰ εἶνε σπουδαιότατα νέα, εἶπε προσπαθούσα νὰ δώσῃ τὸν τόνον τῶν ὀλίγων λέξεών τῆς τούτων πλήρης καὶ ἀδολον ἐνδιαφέρον.

— Καὶ αἰτίαι, δι' ἣν ὁ αὐτοκράτωρ ἤλθεν εἰς ῥῆξιν μετὰ τοῦ συντηρητικώτερου ἀνδρὸς τῆς αὐτοκρατορίας, ἦ-ον ὁ τρόμος, εἰς δὲ τὸν ἐνέβαλον αἱ ἐν τῇ ἐρυθρᾷ ἐπιστολῇ ἐμπεριεχόμεναι ἀπειλαί, ἔνεκα τοῦ ὁποίου πανικοῦ τούτου ἐπεθύμει νὰ δώσῃ Σύνταγμα εἰς τὴν Ῥωσσίαν καὶ νὰ προβῇ εὐθὺς εἰς μεταρρυθμίσεις. — Συμπέρασμα λοιπὸν τῆς ὅλης δμιλίας μου εἶνε ὅτι: ἐξακολουθούντες νὰ ἐκφοβίζωμεν σπουδαίως τὸν αὐτοκράτορα κερδίζομεν πλειότερα, ἀπ' ὅσα ἐάν τὸν καθησυχάζομεν.

— Ὄστε, Βασίλειε Ἀντώνοβιτς, εἴθε ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος;

— Ἀναμφιβόλως; καὶ ὑμεῖς; τί ἐπιθυεῖτε;

— Ἄλλὰ πότε σὰς εἶπον ὅτι εἶμαι φιλελευθέρα;

— Τὸ ὑποθέτω διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἦνε τις νοήμων, καὶ ἀνεπτυγμένους χωρὶς νὰ ἦνε φιλελεύθερος.

— Ἐκ τούναντίου, μοὶ ἀρέσκει ἡ γνώμη τοῦ Γκορτζακῶφ.

— Ἀπλάδῃ;

— Ὅτι ἤρχισε πνέων ἐπὶ τῆς Εὐρώπης δημοκρατικὸς ἀνεμος, ὅστις σήμερον ἡ αὔριον θὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν καὶ θ' ἀνατρέψῃ οὐ μόνον τὸ tschinn ἀλλὰ καὶ τὴν Αὐλὴν μας. Ἄλλ' ὅτι ἡμεῖς, οἱ βογιάροι, τῶν ὁποίων ὁ λαμπρὸς βίος φθονεῖται, ὀφείλομεν νὰ μὴ ἀφῶσιμεν τὸν ἀνεμον αὐτὸν νὰ ἔλθῃ μέχρις ἡμῶν ἀλλ' ὅτι τούναντίον ὀφείλομεν νὰ τὸν ἀπομακρύνωμεν ὅσον τὸ δυνατόν, ὥστε, ἂν τυχόν ποτε τύχῃ καὶ ἔλθῃ, νὰ προσέχωμεν πάντοτε καὶ νὰ γνωρίζωμεν τὴν ὁρμὴν του, ὥστε νὰ προφυλαχθῶμεν διὰ νὰ μᾶς προσενήσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγωτέραν βλάβην.

— Ἄ! δὲν σὰς ἀναγνωρίζω ἐνταῦθα ὡς Βάνδαν Πετρόβναν. Ἔμεις, ἦτις φαίνεσθε ὅτι ἔχετε τόσον εὐγενῆ χαρακτῆρα, νὰ ὀμιλῆτε μετὰ τόσο ἐγωισμοῦ;

— Δὲν εἶνε τοῦτο ἐγωισμὸς; εἶνε ὀρθοφροσύνη.

— Ἐγὼ δὲν εὐρίσκω ἢ ἐν μέσον, ἵνα προλάβωμεν τὴν καταγίδα. Νὰ δεσμεύσωμεν τὸν κεραυνόν. Τὸ Σύνταγμα, ὅπερ εὐχομαι νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ῥωσσίαν, θὰ φέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα ἀλεξικεραυνίου.

— Ἴσως ἔχετε δίκαιον. Τοῦτο ἠδύνατο νὰ ἦ αἰτία ὅπως δραδύνη ἐπὶ τινα ἔτη ἡ κοινωμιστικὴ ἐπανάστασιν.

— Πιστεύετε λοιπὸν εἰς τὴν κοινωμιστικὴν ἐπανάστασιν;

— Ἡ λέξις, ὡς βλέπετε, εἶνε τοῦ συμμοῦ ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε καὶ χρώμαι αὐτῆς; χωρὶς νὰ τὴν περιβάλλω μὲ σπουδαιότητα ἂν δὲν ἔχει.

Δὲν ἀφίνεται νὰ συλληφθῇ, ἐσκέφθη ὁ Βασίλειος. Καὶ ἐν τούτοις μυστικῇ προαίσθησις μοὶ λέγει ὅτι εἶνε κοινωμιστὴς καὶ ὅτι μὲ ἐμπαίζῃ.

Καὶ ὁ νέος πρίγκηψ ἀπεφάσισε νὰ τῇ κτηνέγκη ἰσχυρὸν καὶ ἀπρόοπτον κτύπημα ἵνα τὴν ἐκπλήξῃ καὶ τὴν συλλάβῃ ἐπ' αὐτοφῶρα.

Μετὰ τὴν σκέψιν ταύτην τῇ λέγει ἀποτόμως:

— Ἐγνωρίζω καλὰ, ἀρκετὰ καλὰ ἔνα μεμυημένον εἰς τὴν ἐταιρίαν τῆς Ἀπελευθερώσεως.

Ἐἰς τὰς λέξεις ταύτας ἡ Βάνδα δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἐλαφρὰν φρικίαν. Τὰ βλέφαρά τῆς ἐταπεινώθησαν δις, ὡς ἂν εἰ εἶχαν ἀπροσδοκίως πληγῇ.

— Τὴν συνέλαβα! Εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Βασίλειος.

— Ἦκουσα πράγματι, νὰ ὀμιλῶσι περὶ ὑπάρξεως μιᾶς τοιαύτης ἐταιρίας, εἶπεν ἡ Βάνδα διὰ φυσικωτάτου τρόπου. Λοιπὸν! Ἀπὸ τίνος συνίσταται καὶ τί σκοπὸν ἔχει;

— Τὸ πλεῖστον τῶν μελῶν ἀνήκει εἰς τοὺς εὐγενεῖς. Σκοπεῖ δὲ τὴν ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ τὴν διατάραξιν τῆς κοινωμικῆς τάξεως.

— Ἐνδιαφέρομαι νὰ μανθάνω περὶ τῶν μυστικῶν ἐταιριῶν, εἶπεν ἡ Βάνδα κλίνουσα ἐλαφρῶς τὸ πρόσωπον πρὸς τὰ ἔμπρός, ὡς διὰ ν' ἀποδείξῃ τὸ ζωηρὸν συμφέρον ὅπερ ἐλάμβανεν εἰς πᾶσαν ἀποκάλυψιν τοῦ νέου Γερμανοῦ. Ἐπειδὴ εἶμαι πολὺ περιέργος, ὅτι εἶνε μυστικὸν μ' ἔλκυει. Αἱ γυναῖκες ἀρὰ γε εἰσὶ δεκταὶ εἰς τὴν ἐταιρίαν αὐτήν;

— Κατὰ τὸν νέον σοσιαλισμὸν αἱ γυναῖκες ἀναγνωρίζονται ὡς ἰσότητοι καὶ ἰσοβάθμοι πρὸς τοὺς ἀνδρας.

— Ἐπεθυμήσατε ποτὲ νὰ μνηστῆτε εἰς αὐτὴν τὴν ἐταιρίαν;

— Ἐγὼ; Ἀπαγε! διόλου! Τὸ πρόγραμμα των δὲν ὀμοιάζει καθ' ὅλοκληρίαν μετὰ τοῦ ἐμοῦ. Δὲν εἶμαι τόσον ῥιζοσπάστης. Ἄλλ' ἀκολουθοῦν ἐν τῇ ἀνακρίσει μου τὸ σχέδιον περὶ οὗ σὰς

ὠμίλησα, πιστεύω ὅτι θά ἦμαι συγχρό-
νως ὠφέλιμος καὶ εἰς τοὺς κοινωνιστὰς
καὶ εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

— Ὅπως δηλαδὴ λέγουν οἱ Γάλλοι,
προσέθεσε γελῶτα ἡ Βάνδα. Ν' ἀπειλη-
τε καὶ τὸν λύκον καὶ τὸ πρόβατον.

— Μὲ νομίζετε φιλόδοξον ;

— Πιθανόν.

— Ἀπατάσθε! τὸ κυριεῦόν με πάθος
εἶνε . . .

— Ἐμπρός! ὀλίγον θάρρος!

— Δὲν τολμῶ. Τὸ βλέμμα σας δια-
περᾶ τὴν καρδίαν μου. ὦ! σὰς καθικε-
τεύω διώξατε με, διότι ἂν μείνω εἰσέ-
τι ἐν τέταρτον τῆς ὥρας μεθ' ὑμῶν,
θ' ἀπολέσω τὰς φρένας μου. ὦ! διὰ
τὴν ἡσυχίαν μου θά πράξω κάλλιστα
νομίζω, νὰ στερηθῶ τῶν ἐμβριθῶν ὀδη-
γιῶν μιᾶς, τὸσφ ἐπικινδύνου συνεργάτι-
δος.

— Καὶ τὸσον περισσότερον, ἐπανε-
λαβεν ἡ Βάνδα μειδιῶσα, ὅσφ πιθανόν
νὰ σὰς ἦσαν ἀχρηστῆ.

Ὁ Βασίλειος ἠσθάνθη σπασμωδικὴν
κίνησιν τῶν χειλέων του.

— Θέλετε, ἐπανελάβεν αὐτὴ, ἂ σὰς
εἶπω τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς
σας, Βασίλειε Αντώνοιτις ;

— Ἐραντεύσατε ἄρα, ὅτι τραθεῖς
χθὲς ἐκ τῆς ὠραιότητός σας, ἐσπευσα
ἵνα σὰς θαυμάσω ;

— Ὅχι! ἐλινθίσθητε. Νὰ σὰς εἶπω
ἐγώ. Ἐξήλθατε ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ
Τρίτου τμήματος. Ἐπειδὴ ἡ κοίτη ἡ γνῶ-
μη λέγει περὶ ἐμοῦ ὅτι ἀνήκω εἰς ἐται-
ριαν κοινωνιστῶν— ὅπερ μοι τὸ εἶπετε
μόνος σας καὶ ὠμίλησαν εἰς ὑμᾶς περὶ
ἐμοῦ, ἐλάβετε τὴν περιέργειαν νὰ μάθη-
τε τὰς ἀρχάς μου.

Ὁ πρίγκηψ ἠρυσίασεν ἄχρι τῶν ὠ-
των.

— Ἀχ! πρὶ γκῆπισα! καὶ ἠδυνήθητε
νὰ ὑποπτευθῆτε ὅτι θ' ἀνελάμβανον νὰ
ὑποκριθῶ ἀπέναντι ὑμῶν τὸ πρόσωπον
κατασκόπου τινὸς ἢ πράκτορος τῆς μυσ-
τικῆς ἀστυνομίας ;

Ἡγέρθη καὶ προσποιούμενος τὸν και-
ρίως λυπιμένον, ἔκαμεν ἐν βῆμα πρὸς
τὴν θύραν.

— Βασίλειε Αντώνοιτις, ἐπανελά-
βεν ἡ Βάνδα, ἀφοῦ ἡ ὑπόψια μου αὐτὴ
σὰς λυπεῖ, συγχωρήσατέ μοι ὅτι τὴν
εἶπον, καὶ ἂς γίνωμεν πάλιν ἀριστοὶ
φίλοι.

Καὶ τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα. Ἄλλ' ὁ
Βασίλειος ἐδίσταζε νὰ τὴν λάβῃ

Ἡ Βάνδα ἐφοβήθη μήπως ἐπραξεν
ἀνοησίαν θέλουσα νὰ δεῖξῃ διορατικό-
τητα καὶ ὀξύνοϊαν. Ἐπρεπεν ὅθεν νὰ
ἐπανορθώσῃ τὸ σφάλμα τοῦτο, καὶ νὰ
κερδήσῃ, ἂν οὐχὶ δι' αὐτὴν, τοῦλάχισ-
τον ὑπὸ τοὺς συνωμότας τῆς, τὰς χά-
ριτας τοῦ στυφοῦ τούτου ἀνδρός.

— ὦ! σὰς βεβαιῶ ὅτι ἦτο ἀστεῖ-

σμός, τῷ ἐπανελάβε μετὰ ἐρωτοτρόπου
μειδιάματος. Δὲν θά φανῆτε μνησικακός
εἰς ἐμέ, δὲν ἔχει οὕτω ;

— Ἐγὼ νὰ φανῶ μνησικακός πρὸς
ὑμᾶς ; εἶπεν ὁ πρίγκηψ, τεταραγμένος
ὀλίγον ἐκ τοῦ μάγου μειδιάματος τῆς
Βάνδας.

— Ἀκριβῶς πότα ἀναχωρεῖτε ;

— Καὶ ὑμεῖς ;

— Ὅχι πρὸ τοῦ Ἀπριλίου.

— Ἐγώ, εἶπεν ὁ Βασίλειος, σκοπῶ
νὰ ἀναχωρήσω τὸν προσεχῆ μῆνα· ἀλλὰ
κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ὑπηρεσία
μου θά διαρκῆσῃ πολὺ, διότι θά συμ-
περιλάβῃ, ἐκτὸς τῆς μεσημβρινῆς Ῥωσ-
σίας, καὶ τὴν δυτικὴν. Ὁ ἀρχισὺν ἐκ τῆς
Μοδολίας, τῆς Βολωνίας, τῶν ἐπαρχιῶν
τοῦ Γρόνδο, τοῦ Μίνσκη καὶ τοῦ Μοχι-
λέβου κατόπιν θά διατρέξω τὴν Βεσσα-
ραβίαν, τὰς ἐπαρχίας τῆς Χερσῶνος καὶ
τοῦ Ἐκατερινογλάβ, τὴν Κριμαίαν καὶ
θά καταλήξω εἰς τὴν μικρὰν Ῥωσσίαν
καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν διοίκησιν
τοῦ Κιέβου, ἔνθα θά λάξω τὴν εὐχα-
ρίστησιν νὰ σὰς ἴδω, ἀφοῦ ἕως τότε θά
εἴσθε ἐκεῖ.

— Καὶ ὑμεῖς; ἐλπίζομεν, εἶπεν ἡ
Βάνδα, ὅτι θά προτιμησῆτε, πάσης ἄλ-
λας τὴν κατοικίαν μας.

Ὁ Βασίλειος προσέκλινε χαριέντως.

— Πῶς, προσέθηκε, εἶνε δυνατὸν ν'
ἀρνηθῶ πρὸς κλησιν μετὰ τῶσαυτῆς γοη-
τείας γινομένην, ἀφοῦ καὶ εἰ τὰ ἄκρα
τοῦ κόσμου ἠθελον ὑπάγει ἐὰν ἐπρό-
κειτο νὰ ἴδω ἐκεῖ τοὺς δύο τούτους μά-
γους ὀφθαλμούς σας.

Ἡ Βάνδα ἐπέθεκεν ἐρωτοτρόπως ἕνα
δάκτυλον ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ Βα-
σιλείου

— Σίγα! Ἄλλως θὰ σοῦ μιλῶσω

Καὶ τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα, τὴν ὁποίαν
ἀσπασθεῖς ὁ πρίγκηψ ἀπῆλθε.

Δὲν εἶχε δ' ἔτι διασκελίσσει τὸν οὐδὸν
τῆς θύρας, ὅτι ἡ Βάνδα, ποιούσα μορ-
φασμὸν ἀηδίας :

— Πόσον ἀπεχθής, πόσον ἀηδής μοι
φαίνεται. Ἡσθάνθη τὸ φίλημα του ὡς
ἐπαρῆν ἐπὶ τῆς χειρὸς μου σαύρας τι-
νός, εἶπε, ἀπομάσσουσα δι' εὐώδους μά-
κτρον τὰ ἔχνη τοῦ φιλήματος, ὅπερ ὁ
πρίγκηψ ἐπέθετο ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς.

Ἡνοῖζε τὴν θύραν, καὶ :

— Κατία! Κατία! ἐφώναζε.

Ἡ Κατία ἦλθεν ἀμέσως.

— Ἀχ! Ἡ θεὰ τῆς μορφῆς σου μὲ
ἀνακουφίζει . . . Ἄν ἐγνώριζες μετὰ τί-
νος συνωμίλου.

Καὶ τῷ διηγήθη λεπτομερῶς τὴν
μετὰ τοῦ πρίγκηπος συνδιάλεξιν τῆς
πρώτου, εἶτα δὲ τὴν μετὰ τοῦ Ἀλε-
ξίου Βερενίνου.

— Φίνεται ἀναντίρρητον, προσέ-
θετο κατόπιν, ὅτι ἡ διακλήρυξις τοῦ ἐ-
παναστατικοῦ κομιτάσου παρήγαγε ζωη-

ρὰν αἰσθησιν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ αὐτο-
κράτορος, ὅστις ἤδη, φαίνεται, ὅτι θέ-
λει ν' ἀνανήψῃ τοῦ ἐκουσίου λιθάργου του.

— Ἄλλ' ὁ λαὸς θά ἐξεγερθῇ πρὸ
αὐτοῦ, εἶπεν ἡ Κατία.

XII

Πάθος

Ἐνῶ συνδιελέγοντο οὕτω εἰσῆλθε
θαλαμηπόλος, ἐκτείνων πρὸς τὴν Βάν-
δαν χρυσοῦν δίσκον ἀφ' οὗ ἔκειτο ἐπι-
σεσημασμένη ἐπιστολή.

Ἀναγνωρίσασα τὸν γραφικὸν χαρα-
κτῆρα ἡ Βάνδα τὴν ἀπεσφράγισεν ἀμέ-
σως ζωηρῶς, καὶ ἰδοὺ τί ἀνέγνωσε :

« Προσφιλεστάτη μοι Βάνδα.

« Μὲ λησμονεῖς, μὲ ἐγκαταλείπεις.
νὲν ἢ πτωχὴ σου Ναδέγα εἶνε δυστυ-
χεστάτη πασῶν τῶν γυναικῶν. Ἄν
ἠδὲν σπεύσης νὰ ἔλθῃς ἐπίκουρός μου,
καίσθάνομαι ὅτι θ' ἀποθάνω. Ὁ σύζυ-
γός μου μὲ ἀπατά. Ἀπὸ ἱκανοῦ ἤδη
ἠχρόνου ἀμφέβαλλον περὶ τῆς πίστεώς
σου, ὡς γνωρίζεις, ἀλλὰ σήμερον πλέον
νεῖμι πεπεισμένη· ὦ! εἶνε τρομερόν!
« Διατελῶ κληνῆρης καὶ πυρέσουσα. Ἡ
« δυστυχία μου εἶνε ἀνεπανόρθωτος καὶ
« δὲν εὐρίσκω καταφύγιον ἢ εἰς τὸν θά-
« ννατον.

« Ἄ! εἶμαι ἀξιοπεριφρόνητος! τὸ
« ἀναγνωρίζω καὶ αἰσχύνομαι διὰ τὸν
« ἐκυτόν μου τὸν ἀπιστον αὐτὸν τὸν
« ὀπίστον ὄφειλον νὰ μισῶ . . . φεῦ! τὸν
« ἠγαπῶ ἀκόμη. Τὸ λέγω ; Ποτὲ δὲν τὸν
« ἠγάπησα μὲ τὸσον πάθος. Ἡ ζυλοτυ-
« πία μὲ καταβιβρώσκει. Εἰς μόνην τὴν
« εἶδ' ἐάν ὅτι ἄλλην ἀγαπᾷ, ἄλλην σκέ-
« πτετε, ἄλλην ποθεῖ, παραφροσύνης
« λύσσα καὶ μακία μὲ κυριεῖει.

« Τὸν λατρεύω . . . ὦ! νὰ λατρεύω τὸν
« ἀπιστον αὐτόν, ὅστις δὲν μ' ἀγαπᾷ
« πλέον. Ἐκεῖνος δὲν μισεῖ ἀκόμη, ἀλλ'
« καίσθάνομαι ὅτι τῷ καθίσταμαι ἐπα-
« ρηθὴς μὴ δυναμένη ν' ἀποκρύψω τὴν
« ζυλοτυπίαν μου, ἦτις, καὶ ἀκούσης
« ἐμοῦ, καταδηλοῦται ἐν τοῖς ἀπελι-
« πιστικοῖς λόγοις, καὶ τρόποις. Ἄλλ' ἐκεῖ-
« νος πρὸ τῆς δυστυχίας μου ὑψοῖ τοὺς
« ὤμους ἢ χασμαῖται.

« Ἐὰν βραδύνης νὰ ἔλθῃς τετέλεσται
« πλέον δι' ἐμέ. Ἐπέρχονται στιγμαὶ,
« καθ' ἂς σκοτοδινιῶ θέλω τότε νὰ τὸν
« φρονεύσω, νὰ φονεύσω τὴν ἀντίζηλόν
« μου, καὶ πρὸ πάντων ἐπιθυμῶ τότε νὰ
« δώσω πέρας εἰς τὴν ὑπαρξίν μου ἦτις
« εἶνε διαρκὴς ὀδύνη διὰ τὴν κατασυντε-
« τριμμένην καρδίαν μου. Δὲν ἐλπίζω
« πλέον ἢ ἐπὶ σέ, ἐπὶ τὴν ἠρωϊκὴν ψυ-
« χήν σου ἵνα μοι παράσχῃς τὸ θάρρος
« νὰ ζήσω.

« Ἡ διὰ παντός καταστραφεῖσα φί-
« λη σου.

» ΝΑΔΕΓΑ ΛΙΤΖΑΝΩΦ.»

Ἐνῶ ἀνεγίνωσκε τὰς σπαραξικαρδίους ταύτας γραμμάς, τὸ πρόσωπον τῆς Βάνδας ὤχρια, ἐνεκροῦτο.

— Ἡ Ναδέγα! Πτωχή μου Ναδέγα! ἐψιθύρισε ἐὰν ἐγνώριζε... Δυστυχῆ Στέφανε!... Χθὲς ἔτι ὅποιον βλέμμα ἐξετόξευσε ἐπ' ἐμοῦ... ὅποιον σκοτεινὸν πῦρ ἐνουπῆρχεν εἰς τὸ βλέμμα αὐτὸ καὶ ὅποια καρδοβόρος ὀδύνη!

Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην ἡ Βάνδα ἐρρίγησε ἔθεσε τὴν μίαν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας τῆς, ἐνῶ διὰ τῆς ἄλλης συνέσφιγγεν, ἐρείδομένη, τὸ ἐρείσιωτον θροῦνιόν της.

— Ἀλλὰ τί ἔχεις, τὴν ἠρώτησεν ἡ Κατία.

— Τίποτε, ἀπεκρίθη αὐτῇ, καταβάλλουσα προσπάθειάν τινα ἵνα κατισχύσῃ τῆς ταραχῆς τῆς. Ἐτοιμάσθητι καὶ διάταξον νὰ ζεύξωσι τὸ ὄχημά μου θὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν ἀγοσπιτὴν μου Νεδέγαν. Δυστυχῆς ψυχὴ!..

XIII

Τὸ τρίτον τμήμα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ γραφείου

Ἐνῶ ἡ Βάνδα ἔσπευσε πρὸς τὴν φίλην της, ὁ Βασίλειος Ἀντώνοβιτς Στάζ-κελβεργ κατευθύνετο πρὸς τὴν μυστηριώδη οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Λιτεινάια, διὰ νὰ δώσῃ ἀκριβῆ ἔκθεσιν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ τρίτου τμήματος περὶ τῶν διαβημάτων ἅτινα ἐπεφορτίσθη ἵνα ποιήσῃ.

Ἐπὶ τὸ ἄθῳον αὐτὸ ὄνομα τοῦ Τρίτου Τμήματος τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὑφίσταται ἐν Ῥωσσίᾳ, μυστικῆ ἀστυνομία, ἴσων ἢ καὶ ἀνωτέραν τῶν ὑπουργῶν ἰσχὺν ἔχουσα, προωρισμένη νὰ κανονίξῃ, νὰ συστηματοποιῇ τὴν ἐπαγρύπνησιν ὅλων τῶν ὑπόπτων κατοίκων τῆς αὐτοκρατορίας.

Ἡ μυστικῆ ἀστυνομία, συσταθεῖσα ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ τρομεροῦ, ἐνεργεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς μυστικοῦ γραφείου, ἀναπληροῦντος χρέη ἱερεξετασικοῦ δικαστηρίου διὰ τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα.

Τὸ σεβαστότερον καὶ ἐλεγκτότερον μέρος τῆς Ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας ἀπέδοξίμασε τὸν προορισμὸν τῆς τοῦτον.

Ἐπὶ τὸν Μέγαν Πέτρον, καθὼς καὶ ὑπὸ τοὺς διαδόχους του, ἡ μυστικῆ ἀστυνομία ἦτο ἀνηλεῆς, φοικαλέα, ἀδυσώπητος. Παῦλος ὁ Α' τὴν κατήργησε. Ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος τὴν ἐθεμελίωσεν ἐκ νέου τῷ 1825, καταστήσας αὐτὴν τὴν ἀνωτάτην διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς αὐτοκρατορίας ἐπὶ ἐβδομηκοντα ἑκατομμυρίων κατοίκων.

Ἡ Πετρούπολις εἶνε πλήρης πρακτῶρων τοῦ τρίτου τμήματος. «Δυσπίσται πρὸς ἅπαντας, ἔλεγεν ὁ Χέρτζων εἰς τῶν υἱὸν του, μεταβαίνοντα εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Νέβα. Δυσπίσται πρὸς τὸν

ἀμαξηλάτην, ὅστις διοικεῖ τὴν ἀμαξάν σου, πρὸς τὸν ὑπερέτην ὅστις σὲ ὑπηρετεῖ» μὴ ἐμπιστεύου οὐδενί, ἀκόμη καὶ εἰς τὸν πλέον δεδοκιμασμένον φίλον σου.»

Ἐπάρχουσι λοιπὸν ἐν Ῥωσσίᾳ οἱ χωροφύλακες, ἢ φανεροὶ πράκτορες τῆς ἀστυνομίας, καὶ ἕτεροι ἀπόκρυφοι, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἄπειρος. Καὶ ταῦτα οὐ μόνον ἐν Πετρούπολει, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς αὐτοκρατορίας.

Ἡ ἀπαισία αὕτη διοργανώσις ἐκτείνετε ἐπ' ὅλης τῆς Ῥωσσίας, τὴν ὁποίαν καταδυναστεύει, σπαράσσει, θανατοῖ. Ἡ μυστικῆ ἀστυνομία συλλαμβάνει, καθεῖργουσι, ὡς αὐτῇ δοκεῖ ἔχει εἰρκτὰς φοικαλεστέρας τῆς Βασίλλης. Ὡς μέσα τῆς ἐνεργείας τῆς ἔχει ἐν χρῆσει τὰς βασάνους, τὰς στρεβλώσεις, τὸ κνοῦτον τὴν μόνωσιν, τὰς μαγγανείας, τὴν πείναν καὶ τὴν δίψαν, εἰρκτὰς ἐρεβώδεις ἐνθα θάπτει ζώσας ὑπέρχεις, ποτιζουσα αὐτὰς δηλητηριώδη ποτά, καὶ ἐνθα καὶ οἱ εὐρωστότεροι δὲν δύνανται νὰ ζήσωσι πλέον τῶν πέντε ἐτῶν, καὶ τέλος τοὺς πᾶγους τῆς Σιβηρίας ἐνθα θνήσκουσι βραδέως ἐκ τοῦ ψύχους, τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς ἀπελπισίας.

Δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀποδείξωμεν ἵνα συλλάβῃ ἢ βασανίσῃ ἀπλῶς μία καταγγελία ἐνὸς κυανοῦ αξιωματικοῦ ἢ μυστικοῦ πράκτορος. Διηγούμεται περὶ τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας ἀποτρόπαια ἀνεκδότα. Οὐδ' ὑπάρχει Ῥώσσοις μὴ προφέρων μετὰ τρόμου καὶ δέοις τὸ τρομερὸν ὄνομα μυστικῆ ἀστυνομία.

Οἱ πράκτορες οὗτοι τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας δὲν ἐκλέγονται μεταξύ τῶν τυχόντων ἀσήμων τοῦναντίον προτιμῶνται οἱ τοῦ ἀνωτέρου κοινωνικοῦ βαθμοῦ. Τὰς θέσεις ταύτας ἐμπιστεύοντες εἰς ἀνθρώπους, ὧν οἱ κοινωνικὰ κατὰστασις, ὁ πλοῦτος, ἡ ἐπιρροὴ καὶ τὰ ἀξιώματα θέτουσιν αὐτοὺς ἀνωτέρω παντὸς πειρασμοῦ καὶ πάσης ἄλλης δημοσίας θέσεως, διότι ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ἀπίστητοι καὶ νὰ ἐπαγρυνθῶσι καὶ ἐπὶ τῶν σημαντικωτέρων καὶ ἰσχυροτέρων.

Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.

ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ 1879

ΕΠΑΡΧ. ΣΠΕΤΣΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΙΟΝΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Σπετσῶν	6,899	10,650

Κρανιδίου	6,705	8,256
Ἐρμιόνης	2,047	2,218
Διδύμων	1,243	1,273
Τὸ ὅλον	15,894	22,406

ΕΠΑΡΧΙΑ ΓΥΡΑΣ ΚΑΙ ΤΡΟΙΖΗΝΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Ἐγδρας	6,811	12,270
Τροιζήνης	6,975	9,378
Μεθάνων	2,149	2,355
Δρυόπης	1,202	1,240
Τὸ ὅλον	17,137	25,243

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΥΘΗΡΩΝ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Κυθηρίων	6,631	8,880
Ποταμίων	6,628	6,988
Τὸ ὅλον	18,259	15,868

ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΥΡΟΥ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Ἐρμουπόλεως	21,540	20,492
Σύρου	5,406	13,192
Μυκόνου	4,466	6,302
Τὸ ὅλον	31,412	39,986

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΕΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Κέας	4,311	5,651
Κύθνου	1,543	2,539
Δρυοπίδος	1,380	1,719
Σερίφου	2,943	8,387
Τὸ ὅλον	10,177	13,296

ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΝΔΡΟΥ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Ἀνδρου	9,777	13,279
Κορθίου	5,926	6,633
Γαυρίου	4,090	4,870
Ἄρνης*	2,769	2,833
Τὸ ὅλον	22,562	27,615

ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΝΟΥ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Τήνου	4,298	7,414
Πανόρμου	3,284	3,941
Σωσθενίου	1,857	2,166
Περαίας	3,126	3,160
Τὸ ὅλον	12,565	16,681

ΕΠΑΡΧΙΑ ΝΑΞΟΥ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Νάξου	2,156	3,590
Βύβλου	4,057	4,240
Τραγαίας	4,100	4,331

Ἀπειρανθίας	1,984	2,100
Πάρου	2,776	4,180
Μαρπίσης	1,212	1,254
Ναούσης	1,590	1,637
Κορωνίδος	2,483	2,760
Ἰρίας	1,820	1,915
Τὸ ὅλον	22,278	26,007

ΕΠΑΡΧΙΑ ΘΗΡΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Θήρας	4,146	6,831
Καλλίστης	3,571	3,748
Ἐμπορείου	2,550	2,719
Οἴας	2,494	2,733
Θηρασίας	601	671
Ἰου	2,113	3,630
Ἀμοργοῦ	2,338	2,969
Ἀνάφης	687	913
Αἰγιάλης	1,555	1,587
Τὸ ὅλον	20,055	25,801

ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΗΛΟΥ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Μήλου	3,534	4,691
Ἀδάμαντος	667	865
Κιμώλου	1,337	1,653
Φολεγάνδρου	969	1,189
Σικίνου	702	859
Σίφου	5,762	6,906
Τὸ ὅλον	12,971	16,163

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Κερκυραίων	25,139	24,508
Διαποντιῶν	1,555	1,589
Τὸ ὅλον	26,694	29,097

ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΕΣΣΗΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Ποταμογειτόνων	3,641	3,604
Μεσοχωριτῶν	9,162	9,423
Παρσειῶν	1,511	1,512
Μελιτιεῶν	3,830	3,778
Λευκιμμαίων	6,184	6,267
Τὸ ὅλον	24,328	24,584

ΕΠΑΡΧΙΑ ΟΡΟΥΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Ἀπλιωιτῶν	6,189	6,328
Ἀμφιπαγιτῶν	4,785	4,868
Ἀκρολοπιτῶν	2,447	2,490
Ἐπιζεφεριῶν	3,508	3,568
Κασσωπαίων	4,930	4,981
Ἰσθωναίων	5,143	5,189
Τὸ ὅλον	27,002	27,420

ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΑΕΩΝ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Γαϊανῶν	2,640	3,026
Αακιωτῶν	2,362	2,425
Τὸ ὅλον	5,002	5,451

ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Λευκαδίων	6,572	7,089
Σφακιωτῶν	1,944	1,967
Καρυῶς	3,660	3,772
Ἐξανθείας	1,798	1,863
Ἀπολλωνίων	3,265	3,389
Εὐγέρου	2,760	2,783
Ἐλλομένου	1,989	2,032
Ταφίων	1,095	1,114
Τὸ ὅλον	23,083	24,009

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΡΑΝΑΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Κρανίων	8,816	10,924
Διθαθοῦς	8,422	10,356
Δειλινατῶν	3,557	3,808
Φρακλάτων	1,799	1,872
Ῥομαλῶν	3,409	3,809
Ἐλιοῦ	2,346	2,477
Πρόννων	3,854	3,967
Τὸ ὅλον	32,203	37,213

ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΑΛΗΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Ληξουρίου	6,237	7,355
Ἀνωγητῶν	5,026	5,057
Κατωγητῶν	4,293	4,385
Θηνιάς	3,447	3,641
Τὸ ὅλον	19,003	20,438

ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΑΜΗΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Σαμίων	5,311	5,970
Πυλαρέων	4,587	5,410
Ἄσσου	3,981	4,345
Δολιχίου	3,236	3,629
Τὸ ὅλον	17,115	19,354

ΕΠΑΡΧΙΑ ΙΘΑΚΗΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Ἰθακησιῶν	5,838	7,220
Νηριτῶν	1,826	1,910
Μολυκτοριῶν	2,075	3,408
Καρνίων	1,583	1,719
Τὸ ὅλον	12,222	13,897

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

ΨΕΥΔΗΣ ΚΑΡΔΙΑ

*Ὅταν ἐν τῇ ἀγκάλῃ μου ἐθεουσίας ὄλη,
Καὶ ἐνδοκρὸν τὸ ὄμμα σου λαμπρῶς ἤκτινοδόβλει,
Καὶ γλυκερὸν τὸ γεῖλό σου πρὸ Θεοῦ ὠμίλει,
*Ἦτο ψευδὲς τὸ ὄμμα σου, ἦταν ψευδὴ τὰ χεῖλη.

Καὶ ὅταν ὄρκου: ὄρκου: μετὰ περιπαθείας,
*Ὅρκου: ἀλήκτου ἔρωτος, ἀγάπης: αἰωνίας,
Καὶ ἔτρεμες καὶ ἔστενες ἐκ βάθους τῆς ψυ-
[χῆς σου, —
*Ἦσαν ψευδεῖς οἱ ὄρκοι σου, ψευδεῖς οἱ στε-
[ναγμοὶ σου.

*ὦ, ναί, τὸ πᾶν ἦτο ψευδὲς, τὸ πᾶν ἀπάται ἦτον.
Καὶ σὺ, ἦ, ἔψαλλον ἐγὼ ὡς ἀδελφὴν χορτικῶν,
*ὦς πλάσμα ἐναρμόνιον ἰσότητων ἀγγέλων!
*Ἦσο καρδία ψευδέων, ὅστις νὰ βλάβῃ θέλων,

*ὦ, ναί, οἰκτρῶς ἐψεύδετο! . . . κ' αὐτὰ τὰ
[δάκρυά σου
Τὰ τῶρα κυλιόμενα ἐπὶ τὰς παρεΐας σου,
Κ' οἱ στεναγμοὶ σου καὶ αὐτὴ ἡ τόση ἀγωνία!
Ἕῃναί ψευδὴ ὡς εἶσαι σὺ ψευδὴς, ψευδὴς καρδία!

Μάρτιος 1878.

ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Πρωτογενὴς κλέπτῃς. — Τὸ ἑσπέρας
τῆς 19 Αὐγούστου ὁ κ. Εὐτύχιος Μ.
διερχόμενος ἐσπευσμένως τὴν ὁδὸν Πεν-
τάτζιο ἐν Μαντουῆ, ἠθάνθη ὅτι συνε-
κρούσθη ἐλαφρῶς πρὸς ἄλλον διαδότην.
Προχωρήσας βήματά τινα, ἐσκέφθη ὅτι
ὁ συγκρουσθεὶς ἦτο πιθανῶς κακοποιός
τις, ἀποπειραθεὶς νὰ τὸν κλέψῃ.

Ἐρευνήσας, ἀνεκάλυψεν ὅτι τὸ ὠρολό-
γιόν του καὶ ἡ ἄλυσις εἶχον ἐξαφανισθῆ
τωνόντι ἐκ τοῦ γελέκου του, στραφεὶς
δὲ πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ τρέχων κατόπιν
τοῦ κλέπτου κραυγάζει:

— Τὸ ὠρολόγιόν μου ἦ σὲ σκοτόνω!

Ὁ κλέπτῃς διπλασιάζει τὸ βῆμα καὶ
ὁ κ. Μ. ἐπίσης: ὁ πρῶτος, βλέπων ὅτι
ὁ διώκτης του ἐπλησίαζε, σταματᾷ καὶ
ἐμβάλλει τρέμων εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κ.
Μ. ἄλυσιν καὶ ὠρολόγιον, οὗτος δὲ τὰ
θέτει εἰς τὴν θέσιν των, χωρὶς μάλιστα
νὰ τὰ παρατηρήσῃ.

Ὁ κ. Εὐτύχιος Μ. ἐπανερχόμενος εἰς
τὴν οἰκίαν του:

— Ἄ! μὲ ἐφοβήθη ὁ κατεργάρης!

ἔλεγε καθ' ἑκυτόν. Ἀλλοίμονον εἰς αὐ-
τόν, ἐὰν δὲν μὲ ἦκουε.

Εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἀνά-

πτεϊ τὸ φῶς, μὲ τὰς πρῶτας δὲ ἀκτῖνας τοῦ κυρίου του, βλέπει νὰ λάμπη ἐπὶ τοῦ μαρμαροῦ τῆς τραπέζης του τὸ ὄρο λόγιον μετὰ τῆς ἀλύσεώς του, τὰ ὁποῖα εἶχε λησμονήσῃ νὰ λάβῃ μεθ' αὐτοῦ ἐξερχόμενος.

Ἐξετάζει κατόπιν τὴν ἄλυσιν καὶ τὸ ὄρολόγιον, τὰ ὁποῖα εἶχε λάβῃ παρὰ τοῦ ἀγνώστου, καὶ βλέπει ὅτι ταῦτα δὲν ἀνήκουν εἰς αὐτόν. Εὐκόλως δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὴν κέπληξίν του, ἥτις δὲν τὸν ἀφῆκε νὰ ἰσχυαῖσθῃ τὴν νύκτα!

Τὴν ἐπιούσαν, λίαν ἐνώριε, μεταβαίνει εἰς τὸν πλησιέστερον ἀστυνομικὸν σταθμὸν, ὅπως ἀσηγηθῇ τὸ παράδοξον γεγονός, καὶ παραδώσῃ τὰ πολυτίμα πράγματα, ἅτινα δὲν ἀνῆκον αὐτῷ.

Εἰς τὴν εὔραν τοῦ ἀστυνομικοῦ γραφείου συναντᾷ τὴν ἀνθρωπὸν τῆς παρελθούσης νυκτός, μεταβάλλοντα, ὅπως καταγγεῖλη τὴν κλοπὴν.

Μετὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐξήγησιν, διὰ τὴν ὁποίαν πολὺ ἐγέλασαν, ὁ κλαπεὺς οὕτω παραδόξως ἀνέλαβε πᾶσα τὰ κλαπέντα. Ἐσφιγγὺν φιλικώτατα τὰς χεῖρας, ὀλίγον ἔλεψε μάλιστα καὶ νὰ ἐγκαλισθῶσιν.

Εἰς Μάντουβαν κατὰ τὴν 31ην Αὐγούστου πρωτοφανὴς συνέβη κλοπὴ.

Νέα κόρη παρουσιάσθη εἰς τὸν θυρῶν τῆς οἰκίας Μ..... τῆς ὁδοῦ «Κάρλοσ Ἀλβέρτος» τὴν 9ην τῆς νυκτός ὧραν, δίδουσα δ' αὐτῷ ἐπιστολὴν λέγει :

— Εὐαρεστηθῆτε, παρακαλῶ, νὰ ἐγχειρίσητε αὐτὴν εἰς τὸν κ. Μ. Π.

Ὁ νέος οὗτος ἄγαμος ὢν κατῴκει εἰς τὸ τρίτον πάτωμα τῆς οἰκίας, εὐρίσκειτο δὲ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς τὸ δωμάτιόν του.

— Δὲν ἔχω καιρὸν, ἀπήντησεν ὁ θυρωρὸς, ἐγχειρίσατε αὐτὴν ἢ ἰδίᾳ, ἢ ἀφῆκατέ τιν ἐδῶ.

— Δὲν δύναμαι εἰς αὐτὴν νὰ τὴν ἐγχειρίσω, ἀπαντᾷ ὁ θυρωρὸς, ἐντενάζουσα ἅμα, αἰδοῦσα τὸν κλαπεύοντα, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ λάβω... πάντησιν.

— Αἶ! τὸ κατάλαβα, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ πιπελέτος οὗτος αὐτὴ ἡ ἀτυχὴς θὰ τὴν ἔπαθε, θὰ ἐπροδοθῇ λαμβάνων δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἀνέβαινε τὴν κλίμακα.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κλίμακος ἅμως ἐστρεψέ οὗτος τὸ πρόσωπον εἰς τὴν κόρην, εἰπὼν αὐτῇ.

— Ῥίχνετε καὶ καμμιὰ ματιὰ.

Ἄνελθὼν σηραίνει τὸν κώδωνα ὁ νέος ἐπαρουσιάσθη, λαμβάνει τὴν ἐπιστολὴν, ἀποσφραγίζει αὐτὴν καὶ ἀναγινώσκει.

«Ἢταί ἓνας γαῖδαρος».

— Καὶ διατί; ἀνεφώνησεν ὁ νέος.

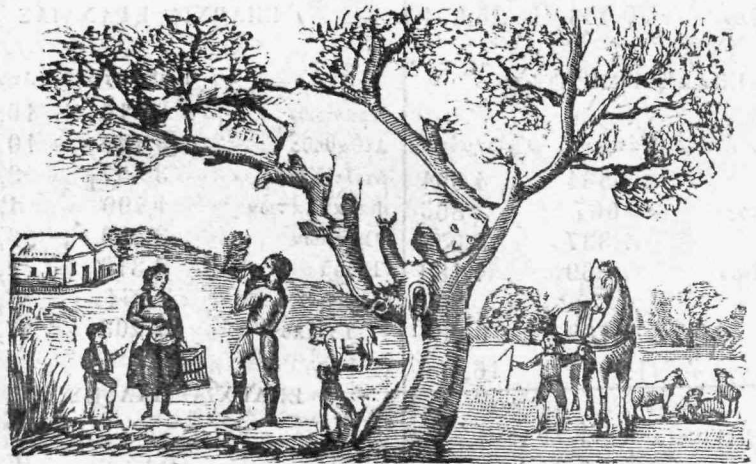
— «Ναί, εἶσαι ἓνας γαῖδαρος» λέγει ὁ νέος εἰς τὸν θυρωρὸν, — νὰ ἀνάγνωθι, καὶ ἔθεσε τὴν ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν ὑπὸ τὴν βινά του.

Καὶ πράγματι ἡ ἐπιστολὴ δὲν περιείχεν ἢ μόνως τὰς τρεῖς ταύτας λέξεις.

Ἐνθὺ ὁ νέος ἵστατο ματαιοπωρῶν, πλήρης ὀργῆς, ὁ θυρωρὸς κατήρχετο τὴν κλίμακα ἄρομαίως, σπεύδων πρὸς τὴν κόρην, ἥτις ὅμως εἶχε γίνῃ ἀφανής ἀποκομίζουσα διάφορα ἀντικείμενα μεταξὺ τῶν ὁπίων καὶ ἐνωρολόγιον.

Ἄς ἀναλογισθῇ ἕκαστος τὴν θέσιν τοῦ παιχθέντος καὶ κλαπέντος πτωχοῦ θυρωροῦ!

ΓΡΙΦΟΣ Β'

Οἰκογένειά τις ἐτοιμάζεται ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς ἐξοχῆς· ἀλλὰ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς της παρατηρεῖ ὅτι τὸ καναρινάκι της ἐδραπέτουςεν κατὰ σύμβασιν δὲ καὶ ὁ γάτος ἐγενεῖν ἀφαντος.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΓΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΝΑΡΙΝΙΟΝ

Ὁ πρῶτος λύτης ἐκ τῶν τοῦ ἀνωτέρου γρίφου λαμβάνει ὡς βραβεῖον τὸ ὄραϊον μυθιστόρημα «Ἄνδρέας Χενιέρος» ὑπὸ Μ. Γυ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Παρθενῶνος» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Παιραιῶς καὶ Γερανίου ἀριθ. 30.

Ἐν ΣΥΡῶΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίῳ,
Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῳ.
Ἐν ΝΑΥΠΑΓΙῳ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.
Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ.
Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς «Σφίγγος»

Ἐν ΙΟΑΚΗῳ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Πουλάτῳ.
Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑῳ παρὰ τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ.
Ἐν ΖΑΚΥΝΘῶΙ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σαῖχα
Ἐν ΚΩΝ/ΒΟΛΕῒ παρὰ τῷ κ. Δ. Ἡλιάδῳ.
Ἐν ΒΡΑΙΔΑῒ παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπαδόγλῳ.